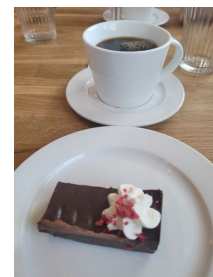

Referat från SPF Kamraternas resa till Oscarsteatern och farsen Trassel den 7 februari.

09.15 anlände den färgglada bussen från Götlunda Buss till Teaterplan i Brunnsparcken, där 24 seniorer väntade. I bussen fanns, utöver chauffören, två seniorer som stigit på vid resecentrum.

När vi satt oss tillrätta och fått våra biljetter rullade bussen i behagligt tempo mot resans första stopp i Köping, där de tomma platserna fylldes av en grupp PRO-medlemmar. Efter Köping gick färden via Kungsör, Eskilstuna och Strängnäs genom det vintriga och kylslagna landskapet till Glashyttans värdshus i Södertälje, där lunch väntade.

Bussen stannade behagligt nära entrén, så trots det vintriga vädret kunde vi lämna ytterkläderna i bussen när vi tog oss in till de dukade borden i värdshuset. Förrätten, toast Skagen, dukades snabbt fram. Varmrätten bestod av flankstek med calvadossås samt potatiskaka med Västerbottenost, toppad med lite kryddgrönt. Därefter serverades kaffe och choklad-/kladdkaka med en klick vispgrädde.

Till maten fanns vatten framställt på borden, men den som önskade kunde även köpa annan dryck. Lunchen förflöt under trevliga samtal, och sorl och skratt vid borden skapade en skön stämning i lokalen.

Cirka 13.30 avgick bussen mot resans huvudmål – Oscarsteatern och farsen *Trassel*, där föreställningen började kl. 15.00. Flera namnkunniga skådespelare medverkade, bland andra Robert Gustafsson, Peter Dalle, Ola Forssmed och Sussie Eriksson, så förväntningarna var tämligen höga.

Föreställningen höll ett rasande tempo, där absurda och komiska situationer och förvecklingar avlöste varandra utan uppehåll. Rappa, roliga och fyndiga repliker haglade. Robert Gustafssons mimik firade triumfer, liksom Ola Forssmeds unika förmåga att spela med hela kroppen – en slags ”helkroppsmimik”.

Vad handlar det om? Sammanfattningsvis kan sägas att det rör sig om otillåtna kärleksaffärer, ett lik som vaknar till liv, en minister i knipa, en assistent som gör sitt bästa med växlande resultat, en upprörd hotelldirektör, en privatdetektiv som inte är riktigt död samt flera andra udda karaktärer som trasslar till det för sig själva och varandra.

Handlingen utspelar sig i en svit på Grand Hotel i Stockholm anno 1964. En viktig roll i händelseförloppet spelas av ett stort fönster, som mycket väl kunde vara tillverkat av uppfinnaren av giljotinen.

Efter cirka två timmar och trettio minuter, inklusive paus, belönades ensemblen med kraftiga och långa applåder. Därefter var det dags att sätta sig tillrätta i bussen, som stod i direkt anslutning till entrén, för återfärd mot Köping och Örebro.

Alla verkade nöjda – möjligen hade några lätt träningsvärk i en och annan skrattnuskel. Innan bussen gav sig ut i trafikvimlet serverades smörgås med lättdryck. Trevligt och välsmakande.

Efter cirka två timmar och fyrtio minuters färd genom den svarta februarikvällen återkom vi nöjda och belåtna till Teaterplan. När vi närmade oss Örebro tackade dagens ”farsvärd” från Kamraterna, Hans Emanuelsson, alla deltagare samt dagens chaufför, som även belönades med en välförtjänt applåd.

Text: S Arewång Karlsson Bild: H Emanuelsson